

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

The Factors Affecting the Practicum Achievement of the Third – Year
Nursing Students of Srinakharinwirot University

บทความวิจัย

รุ่งฤดี กล้าหาญ*

Rungrudee Klaharn, R.N., B.Ed., M.A., Ed.D.*

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ และสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 95 คน เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านความมีวินัยในตนเอง และคุณภาพการสอนของอาจารย์นิเทศก์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.23$, $SD = 0.09$; $\bar{X} = 4.12$, $SD = 0.08$) ตามลำดับ ส่วนด้านความรู้พื้นฐานเดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ความรับผิดชอบ ความขยันหมั่นเพียร ภาวะสุขภาพ เจตคติต่อวิชาชีพ สัมพันธภาพระหว่างเพื่อน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง การเอาใจใส่ในการเรียนของผู้ปกครอง การจัดการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ด้านความมีวินัยในตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน และความรู้พื้นฐานเดิม มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ ($r = 0.26, 0.25$ และ $0.23, p < .05$) ตามลำดับ โดยตัวแปรด้านความมีวินัย และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสามารถรวมทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 ได้ร้อยละ 14.1 ($P < .01$)

คำสำคัญ : ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การเรียนภาคปฏิบัติ, นิสิตพยาบาล

Abstract

The objectives of this research were to study the level of variables, relationships among the variables and the practicum achievement and to find an equation to predict the practicum achievement of 95 third-year nursing students in faculty of nursing, Srinakharinwirot University in the first semester of academic year 2011. The instrument for data collection was a questionnaire, being analyzed by using frequency, percentages, mean, standard deviation, the Pearson product-moment correlation and multiple regression analysis.

The research results showed that the self-discipline and the teaching quality of the supervisory instructors affected their practicum achievement in the higher degree ($\bar{X} = 4.23$, $SD = 0.09$, $\bar{X} = 4.12$, $SD = 0.08$) respectively. The following factors: background knowledge, need for achievement, responsibility,

Corresponding Author: *อาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ Instructor, Srinakharinwirot University

E-mail: klaharn_r@yahoo.com

industriousness, health condition, attitude to professional, peer relationship, guardians' socio-economic status, guardians' caring, pedagogical procedure, and physical environment variables affected the practicum achievement in the high degree. Based on the results of intercorrelation analysis, they were reported that self-discipline, need for achievement and background knowledge were significantly positively correlated with practicum achievement ($r = 0.26, 0.25$ และ $0.23, p < .05$) respectively. Self-discipline and need for achievement were the only two significant predictors of the third-year nursing students' practicum achievement at approximately 14.1%. ($P < .01$).

Keywords: Factors Affecting Achievement, Practicum, Nursing Students

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการที่มีระบบแบบแผนในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ให้เป็นไปในแนวทางที่พึงประสงค์อย่างถาวร กระบวนการทางการศึกษา ประกอบด้วย หลักสำคัญขั้นพื้นฐาน 3 ประการคือ การกำหนดจุดมุ่งหมายทางการศึกษา การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินการเรียนรู้ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552: 2)

กระบวนการจัดการศึกษาในสาขาพยาบาลศาสตร์ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามมาตรฐานวิชาชีพของสภาการพยาบาล และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ก่อไปด้วย คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ การคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) รวมทั้งมีทักษะพิสัยในการปฏิบัติการพยาบาล

การเรียนการสอนในสาขาพยาบาลศาสตร์ ประกอบด้วย การเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งการปฏิบัติการพยาบาล ถือเป็นหัวใจสำคัญของวิชาชีพการพยาบาล (พรทิพย์ บุญพวง, 2543) เน้นการนำความรู้ภาคทฤษฎีไปใช้ในการปฏิบัติ โดยจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้นิสิตฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยในสถานการณ์จริง และประเมินการเรียนรู้โดยพิจารณาจากคุณลักษณะและความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาล การประเมินผลการเรียนภาคปฏิบัติ จึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนในสาขาพยาบาลศาสตร์ ซึ่งสามารถประเมินได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความรู้ เจตคติ หรือทักษะที่ได้รับการพัฒนาจากการเรียน (Good, 1973) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ จึงเป็นตัวชี้วัดระดับคุณภาพ

ของผู้เรียนที่ได้มาจากการวัดและประเมินความรู้ เจตคติ หรือทักษะที่ได้รับจากการเรียนภาคปฏิบัติ

การเรียนภาคปฏิบัติของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นิสิตเริ่มฝึกปฏิบัติการพยาบาลในรายวิชาแรกคือ ปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานในภาคการศึกษาที่ 2 ของชั้นปีที่ 2 ส่วนภาคการศึกษาที่ 1 ของชั้นปีที่ 3 นิสิตฝึกปฏิบัติ 2 รายวิชา คือ ปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่ 1 และปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ ในปีการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า นิสิตบางส่วนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่ 1 และปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นต่ำกว่าร้อยละ 60 เพื่อให้ได้คะแนนผ่านเกณฑ์มาตรฐาน และนิสิตสามารถปฏิบัติการพยาบาลได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ อันจะส่งผลต่อความปลอดภัยของผู้ใช้บริการ นิสิตต้องใช้เวลาฝึกปฏิบัติเพิ่มเติม ทำให้มีผลกระทบต่อการเรียน และการเตรียมความพร้อมในการเรียนของนิสิตในภาคการศึกษาต่อไปเป็นลำดับ รวมทั้งกระทบต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว และเพื่อให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่ 1 และปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เช่น Bloom (1982) จัดโครงการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่ต้องการ และได้แยกตัวแปรเป็น 3 ด้านคือ 1) พฤติกรรมด้านผู้เรียน 2) ด้านผู้สอน และ 3) ด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 50, 25 และ 5 ตามลำดับ

ส่วนอีกร้อยละ 20 เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านอื่น ๆ Bempechat (1992 : 31-41) ได้ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า บิดา มารดา มีส่วนสำคัญต่อการศึกษานักเรียน ทั้งในด้านการส่งเสริมความรู้และแรงจูงใจในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน งานวิจัยยังพบว่า ครู และการจัดการศึกษามีส่วนสำคัญต่อบิดา มารดาที่จะช่วยเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบุตร ส่วน Noble, Roberts and Sawyer (2006) ศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACT scores) ซึ่งพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยม มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนลักษณะภูมิหลังครอบครัวของผู้เรียน ปัจจัยด้านจิตวิทยา ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนความสามารถพิเศษและกิจกรรมการรับรู้ตนเอง มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน Pitt et al. (2012) ได้สังเคราะห์งานวิจัยที่ตีพิมพ์ตั้งแต่ปี 2542 - 2553 จากฐานข้อมูล MEDLINE, CINAHL, Proquest nursing, Proquest Education (via Proquest 5000), ERIC, Journals@Ovid, PsychINFO and ScienceDirect พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลแบ่งเป็น 4 ด้านคือ ตัวแปรประชากร วิชาการ สถิติปัญหา และพฤติกรรมส่วนบุคคล

นอกจากนี้จากการศึกษางานวิจัยในประเทศไทยพบว่า การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ได้มีผู้สนใจศึกษาในเรื่องนี้เช่นกัน เช่น รวงดี ชีวะสุโขธโร และสรายุ พางทสวัสดิ์ (2552) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอน พฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปี 3 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยบรมราชชนนี ชลบุรี จำนวน 193 คน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยพฤติกรรมการเรียนด้านแรงจูงใจในการเรียนและความวิตกกังวลในการเรียน สามารถรวมทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ร้อยละ 17.8 ส่วนผู้สนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ เช่น วิริยา สุขวงศ์ (2531) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา 2530 สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาลพบว่าปัจจัยด้านคุณสมบัติของนักศึกษา ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยสะสมภาคทฤษฎี เจตคติต่อวิชาชีพ สุขภาพขณะเรียน ความถนัดทางการเรียนด้านภาษา มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาค

ปฏิบัติของนิสิตพยาบาล ทำการศึกษาเฉพาะในหน่วยงานที่สังกัดและตัวแปรที่สนใจ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ยังไม่เคยศึกษาในเรื่องนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่คาดว่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อที่ผู้เกี่ยวข้องจะได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา ไปแก้ไขและพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ตลอดจนพัฒนาคุณลักษณะบางประการของนิสิตได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพปัญหาและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับนิสิต ส่งผลให้ได้บัณฑิตพยาบาลที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สมมติฐานการวิจัย

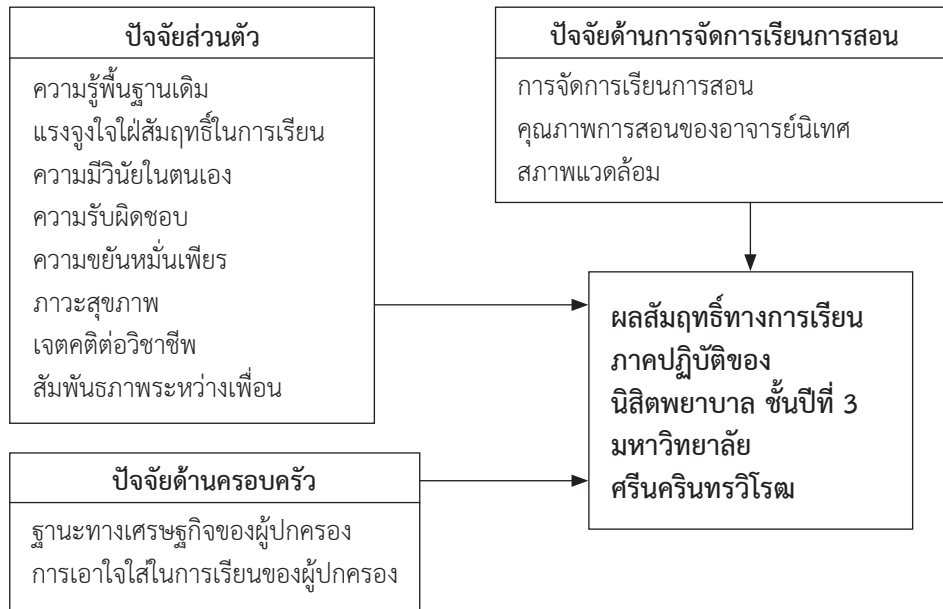
1. ปัจจัยส่วนตัว ครอบครัว และการจัดการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ปัจจัยส่วนตัว ครอบครัว และการจัดการเรียนการสอน สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยบูรณาการกรอบแนวคิดของ Bloom (1982) ที่แบ่งตัวแปรเป็น 3 ด้าน คือด้าน ผู้เรียน ผู้สอน และสิ่งแวดล้อม กรอบแนวคิดของ Noble, Roberts and Sawyer (2006) ที่ศึกษาด้านภูมิหลังครอบครัว ครู การจัดการเรียนการสอน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กรอบแนวคิดของ วิริยา สุขวงศ์ (2531) ที่ศึกษาปัจจัยด้านคุณสมบัติของนักศึกษา ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยสะสมภาคทฤษฎี เจตคติต่อวิชาชีพ สุขภาพ

ขณะเรียน แล้วผู้วิจัยประยุกต์ให้เหมาะสมกับบริบทของการศึกษารายวิชาปฏิบัติการพยาบาล ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาล เป็นผลจากปัจจัยส่วนตัว ครอบครัว และการจัดการเรียนการสอน แสดงดังภาพ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยประยุกต์ (Applied Research)

ประชากร คือ นิสิตชั้นปี 3 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 100 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตชั้นปี 3 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 100 คน ได้จากวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ มี 2 ตอน ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนิสิต ตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิม ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และภาวะสุขภาพ ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ เป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 12 ข้อ ความมีวินัยในตนเอง 16 ข้อ ความรับผิดชอบ 15 ข้อ ความขยันหมั่นเพียร 11 ข้อ เจตคติต่อวิชาชีพ 13 ข้อ สัมพันธภาพระหว่างเพื่อน 15 ข้อ การเอาใจใส่

ในการเรียนของผู้ปกครอง 7 ข้อ การจัดการเรียนการสอน 10 ข้อ คุณภาพของอาจารย์นิเทศ 14 ข้อ และสภาพแวดล้อม 10 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ด้านความตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คำนวณดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา (IOC) ได้ค่า = 1.00 แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 4 จำนวน 30 คน โดยผ่านการเรียนรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลทั้ง 2 รายวิชา หาคุณภาพด้านความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค ได้ค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.92

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการขออนุญาต และชี้แจงแก่นิสิตว่าการวิจัยนี้ไม่ส่งผลกระทบต่อด้านลบต่อตัวนิสิต ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลเป็นความลับ นำเสนอข้อมูลในภาพรวม ให้เข้าร่วมวิจัยด้วยความสมัครใจ การปฏิเสธหรือยุติการเข้าร่วมวิจัยจะไม่ส่งผลกระทบต่อใด ๆ ต่อนิสิต ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนตุลาคม หลังสิ้นสุดการเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จากนิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 100 คน ได้แบบสอบถามกลับคืนจำนวน 95 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95

การวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้ 1) คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) หาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน ระหว่างตัวแปร และ 3) พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 จากปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัย ผลที่ได้จากการวิจัย แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ระดับของตัวแปรในแต่ละด้านที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ (n= 95)

ตัวแปรด้าน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
ปัจจัยส่วนตัว			
ความรู้พื้นฐานเดิม (เกรดเฉลี่ยเดิม)	3.08	0.38	ดี
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน	3.70	0.04	มาก
ความมีวินัยในตนเอง	4.23	0.89	มากที่สุด
ความรับผิดชอบ	3.66	0.53	มาก
ความขยันหมั่นเพียร	3.57	0.04	มาก
เจตคติต่อวิชาชีพ	3.91	0.09	มาก
สัมพันธภาพระหว่างเพื่อน	3.68	0.53	มาก
ปัจจัยด้านครอบครัว			
การเอาใจใส่ในการเรียนของผู้ปกครอง	3.70	0.04	มาก
ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน			
การจัดการเรียนการสอน	3.64	0.05	มาก
คุณภาพการสอนของอาจารย์นิเทศ	4.12	0.08	มากที่สุด
สภาพแวดล้อมในการเรียนภาคปฏิบัติ	3.73	0.07	มาก

ตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยส่วนตัวด้านความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.23$) ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ความรับผิดชอบ ความขยันหมั่นเพียร เจตคติต่อวิชาชีพ สัมพันธภาพระหว่างเพื่อน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, $\bar{X} = 3.66$, $\bar{X} = 3.57$, $\bar{X} = 3.91$ และ $\bar{X} = 3.68$) ตามลำดับ ปัจจัยด้านครอบครัว พบว่า การเอาใจใส่ในการเรียนของ

ผู้ปกครอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) และปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ด้านคุณภาพการสอนของอาจารย์นิเทศ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.12$) สภาพแวดล้อมในการเรียนภาคปฏิบัติ และการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$ และ $\bar{X} = 3.64$) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตพยาบาลชั้นปี 3 (n= 95)

ตัวแปร	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ	1	-.04	.23*	.25*	.26*	-.008	-.061	-.016	-.086	-.07	.034	.025	.006	-.078	-.051
2. ภาวะสุขภาพ		1	-.086	-.008	-.151	-.114	-.039	.053	.032	-.01	-.003	-.05	.047	.095	.064
3. ความรู้พื้นฐานเดิม			1	-.005	-.092	-.057	.032	-.099	.014	-.126	-.205*	-.021	-.081	-.080	-.074
4. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน				1	.168	.58**	.522**	.107	.095	-.101	-.211*	.154	.421*	.334*	.22*
5. ความมีวินัยในตนเอง					1	.427**	.308**	.239*	.301**	.042	.189	.116	.219*	.265**	.114
6. ความรับผิดชอบ						1	.617**	.297**	.359**	.152	-.074	.167	.485**	.439**	.291**
7. ความขยันหมั่นเพียร							1	.192	.156	.031	-.087	.203*	.497**	.352**	.209*
8. เจตคติต่อวิชาชีพ								1	.299**	-.101	.257*	.102	.301**	.349**	.261*
9. สัมพันธภาพระหว่างเพื่อน									1	.219*	.110	.245*	.293**	.436**	.014
10. ฐานะทางเศรษฐกิจผู้ปกครอง										1	.353**	.160	-.098	-.022	-.141
11. ค่าใช้จ่ายในการเรียน											1	.167	-.004	.082	.036
12. การเอาใจใส่ในการเรียนของผู้ปกครอง												1	.098	.216*	.077
13. การจัดการเรียนการสอน													1	.623**	.347**
14. คุณภาพการสอนของอาจารย์														1	.308**
15. สภาพแวดล้อมในการเรียน															1

**P< .01, *p < .05

จากตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตพยาบาลชั้นปี 3 พบว่า ความรู้พื้นฐานเดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน และ ความมีวินัยในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปี 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .23, .25$ และ $.26$) ตามลำดับ

ส่วนความรับผิดชอบ ความขยันหมั่นเพียร เจตคติต่อวิชาชีพ สัมพันธภาพระหว่างเพื่อน ฐานะทางเศรษฐกิจผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายในการเรียน การเอาใจใส่ในการเรียนของผู้ปกครอง การจัดการเรียนการสอน คุณภาพการสอนของอาจารย์ และ สภาพแวดล้อมในการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตพยาบาลชั้นปี 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 (n= 95)

ตัวทำนาย	B	SE	Beta	t	sig
ความมีวินัยในตนเอง (X1)	.015	.005	.313	3.227	.002
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน (X2)	.029	.009	.306	3.151	.002
ค่าคงที่ = 2.783		.471			

$R = .399, R^2 = .159, \text{Adjust}R^2 = .141, F = 8.712$

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 คือ ปัจจัยส่วนตัวด้าน ความมีวินัยในตนเอง และด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 ได้ร้อยละ 14.1 โดยได้สมการคือ

1. สมการถดถอยที่คำนวณโดยใช้คะแนนดิบคือ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน = $2.783 + .015$
(ความมีวินัยในตนเอง) + $.029$ (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน)

2. สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน
 Z ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน = $.313$ (Z ความมีวินัยในตนเอง) + $.306$ (Z แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน)

การอภิปรายผล

ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ความมีวินัยในตนเองมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.23$) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ความรับผิดชอบ ความขยันหมั่นเพียร เจตคติต่อวิชาชีพ สัมพันธภาพระหว่างเพื่อน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, $\bar{X} = 3.66$, $\bar{X} = 3.57$, $\bar{X} = 3.91$ และ $\bar{X} = 3.68$) ตามลำดับ ปัจจัยด้านครอบครัว พบว่า การเอาใจใส่ในการเรียนของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) และปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ด้านคุณภาพการสอนของอาจารย์นิเทศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.12$) สภาพแวดล้อมในการเรียนภาคปฏิบัติ และการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$ และ $\bar{X} = 3.64$)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความมีวินัยในตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน และความรู้พื้นฐานเดิม ($r = .26$, $.25$ และ $.23$) ตามลำดับ นอกจากนี้เมื่อวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 มี 2 ตัวแปร คือ ความมีวินัยในตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน โดยตัวแปรทั้งสอง สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 ได้ร้อยละ 14.1 โดยความมีวินัยในตนเองเป็นตัวแปรพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 ได้สูงสุด ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรความมีวินัยในตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เมื่อพิจารณาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาล ความมีวินัยในตนเอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นรากร พลหาญ และสมสมร เรื่องวรบุรณ์ (2555) ที่พบว่าความมีวินัยในการเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เป็นการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างนิสิตพยาบาลเช่นกัน ซึ่งในการเรียนภาคปฏิบัติ ก่อนขึ้นฝึกปฏิบัติอาจารย์ได้จัดปฐมนิเทศ และเคร่งครัดด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ กฎระเบียบ และความมีวินัย เพราะถ้าขาดความมีวินัย จะส่งผลกระทบต่อด้านลบกับแหล่งฝึก ผู้ร่วมงานและความ

ปลอดภัยของผู้ใช้บริการ ดังที่ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2543 : 3) เสนอว่า ความมีวินัยคือ คุณลักษณะจิตใจและพฤติกรรมที่ช่วยให้บุคคลนั้นสามารถควบคุมตนเองและปฏิบัติตามระเบียบกฎกติกาของสังคมเพื่อประโยชน์สุขของตนเองและส่วนรวม

ตัวแปรความมีวินัยในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Duckworth and Seligman (2005) ญัฐติ โพธิ์ทิพย์ (2547) ที่ศึกษาพบว่า การมีวินัยในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และเห็นว่าความมีวินัยในตนเองเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่เอื้อต่อความสำเร็จของบุคคล ช่วยให้มีความสามารถด้านสติปัญญา ช่วยให้รู้จักคิด แก้ปัญหาด้วยตนเอง ดังนั้นนิสิตที่มีวินัยจะมีความมุ่งมั่น ตั้งใจ ควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้อยู่ในกฎระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา และประพฤติปฏิบัติตนได้เหมาะสมทำให้เกิดพฤติกรรมที่ดี

ตัวแปรความมีวินัยในตนเอง สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 ได้สอดคล้องกับ Duckworth and Seligman (2005) ซึ่งทำงานที่มหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย ได้ทำการศึกษาแบบระยะยาว (longitudinal study) ในเด็กนักเรียนชั้น ม.2 (เกรด 8) จำนวน 140 คน คัดเลือกจากโรงเรียนรัฐบาลในเมืองที่ตั้งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าความมีวินัยในตนเองสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเยาวชนได้

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าความมีวินัยในตนเอง เป็นพื้นฐานสำคัญยิ่งในการสร้างพฤติกรรมที่ดี และสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้แก่เยาวชน อันจะช่วยสร้างสรรค์สังคมและเป็นที่พึงปรารถนาของสังคม จึงควรปลูกฝังวินัยในตนเองให้แก่เยาวชน ดังที่ ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2527 : 63-65) ได้เสนอแนะวิธีการปลูกฝังวินัยในตนเอง โดยการถ่ายทอดวินัยในตนเองให้แก่เด็กทั้งทางตรงและทางอ้อม คือ การให้ ความรู้ คำแนะนำ การลงโทษ การให้รางวัลในพฤติกรรมต่าง ๆ อีกทั้งผู้ใหญ่จะต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี สถานศึกษาเป็นสถาบันที่สำคัญมากในการพัฒนาวินัยในตนเองของบุคคลในทุกวัยทุกระดับการศึกษา ผู้มีบทบาทสำคัญคือครูและผู้บริหาร ที่ทำการอบรมสั่งสอนทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน การจัดกิจกรรมประสบการณ์ต่าง ๆ การเป็นแบบอย่างที่ดี รวมถึงการบริหารจัดการให้มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีบุคคลจำนวนมากที่มีวินัย

ในตนเอง เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากโรงเรียน สถานศึกษา

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปี 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รวงดี ชีวะสุโข และสรายุ พางทสวัสดิ์ (2552) ซึ่งพบว่าค่า $r=.216$ งานวิจัยของฤทัยรัตน์ ชิดมงคล และเปรมฤดี บริบาล (2555) ที่รายงานว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีอิทธิพลและส่งผลต่อการประสพผลในการเรียนของนิสิตพยาบาล แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแรงขับที่อยู่ภายในตัวมนุษย์ที่กระตุ้นให้เกิดความมุ่งมั่น พยายามเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

จึงเห็นได้ว่านิสิตที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติที่ดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนิสิตที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเช่น มีความหวังอย่างมากว่าตนจะประสบความสำเร็จ อดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน คำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคต จึงพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ดังที่ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2548) กล่าวว่า แรงจูงใจ เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามทำพฤติกรรมที่จะประสพผลสำเร็จตามมาตรฐานความเป็นเลิศที่ตนตั้งไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของ McClelland (1953 : 110-111) ที่ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม หรือทำดีกว่าบุคคลอื่น มีความพยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาตัวแปรด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาล ตัวแปรด้านคุณภาพการสอนของอาจารย์นิเทศมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยของ รวงดี ชีวะสุโข และสรายุ พางทสวัสดิ์ (2552) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอน พฤติกรรมการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลชั้นปี 3 พบว่าด้านคุณภาพการสอนของอาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.55$, $SD = 0.45$) ซึ่งอาจเนื่องมาจากการวิจัยนี้ศึกษาคุณภาพการสอนของอาจารย์ในรายวิชาปฏิบัติ และอาจารย์ได้จัดเนื้อหาวิชาที่ฝึก สถานที่ฝึกที่นิสิตได้รับประสบการณ์ที่เพียงพอ การมอบหมายงานมีความชัดเจนเหมาะสม ซึ่งการจัดกระบวนการเรียนการสอนภาคปฏิบัติของอาจารย์เอื้อต่อการเรียนรู้และการได้รับประสบการณ์

ความรู้พื้นฐานเดิม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อุษณีย์ เทพรชัย และนิชดา สารถวัลย์แพศย์ (2551) และ วริยา สุขวงศ์ (2536) ที่พบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมภาคทฤษฎีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากในด้านการศึกษาพยาบาลนั้น นิสิตนักศึกษาพยาบาลจะต้องนำความรู้พื้นฐานเดิม หรือความรู้ภาคทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ในการเรียนภาคปฏิบัติ เมื่อมีความรู้ภาคทฤษฎีทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติที่ดี

ภาวะสุขภาพ เจตคติต่อวิชาชีพ มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปี 3 ซึ่งแตกต่างจาก วริยา สุขวงศ์ (2536) ที่พบว่าสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการศึกษานี้ นิสิตพยาบาลชั้นปีปฏิบัติงานเฉพาะเวรเช้า ไม่ต้องขึ้นฝึกปฏิบัติงานเป็นกะ คือ เวรเช้า บ่าย ดึก ซึ่งต้องให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วยหลากหลาย และเรียนภาคทฤษฎีในเวลากลางวัน อาจทำให้มีปัญหสุขภาพได้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ส่งเสริม สนับสนุนให้นิสิตมีความรู้พื้นฐานเดิมที่ดีตั้งแต่ชั้นปี 1 และชั้นปี 2 เพื่อนิสิตจะได้มีความรู้ และสามารถนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติได้

2. สนับสนุนให้เกิดการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความมีวินัยในตนเอง โดยอาจมีแนวปฏิบัติ เช่น การให้นิสิตทำแผนพัฒนาผลงานตั้งแต่ชั้นปี 1 เพื่อให้นิสิตวางแผนการเรียนอย่างเป็นระบบ สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ในแต่ละรายวิชา หาจุดเด่น จุดด้อยของตนเอง หรือปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการเรียน เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาตนเองได้ทันทั่วทั้งที่ อันจะเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างวินัยให้กับนิสิต

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการศึกษาการพัฒนาแบบการส่งเสริมพฤติกรรมความมีวินัย หรือศึกษาการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แก่นิสิตนักศึกษาพยาบาล เพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่ดีที่คงทนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ดวงเดือน พันธุมนานิน. (2527). จิตวิทยาการปลูกฝังวินัยแห่งตน. *แนวแพรว*. 18(9) : 58-71.
- นรากร พลหาญ. และสมสมร เรืองวรบูรณ์. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม มหาวิทยาลัยนครพนม. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 5, 34-43.
- ปราณี อ่อนศรี และสายสมร เฉลยกิตติ. (2556). การจัดการเรียนรู้ทางการพยาบาลเพื่อสร้างความสุข : บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน. *วารสารพยาบาลทหารบก*. 14(1) : 8-16.
- พรทิพย์ บุญพวง. (2543). รายงานการวิจัยเรื่อง การเรียนการสอนในวิชาชีพพยาบาล. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัย.
- รงดี ชีวะสุโข และสรานู ฟางทสวัสดิ์. (2552). รายงานการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอน พฤติกรรมการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครบุรี.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2543). การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร : สำนักมาตรฐานการอุดมศึกษา.
- วิริยา สุขวงศ์. (2531). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2530 วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์), มหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพฯ.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2548). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพัตรา วิชระเกตุ, สายสมร เฉลยกิตติ และกุสุมา กังหลี. (2551). การศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียน ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐานหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2549) วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก. *วารสารพยาบาลทหารบก*. 9(1) : 16-29.
- ฤทัยรัตน์ ชิตมงคล และเปรมฤดี บริบาล. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครธวัชบุรี. *วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข*, 22, 98-108.
- อรรวรรณ จุลวงศ์. (2556). การเตรียมพร้อมทางการพยาบาลของวิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก. *วารสารพยาบาลทหารบก*. 14(1) : 1-7.
- อุษณีย์ เทพวรชัย และนิชดา สารถวัลย์แพศย์. (2551). รายงานการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข.
- Bempechat, J. (1992). The role of parent involvement in children's academic achievement. *The school community Journal*, 2, 31-41.
- Boom, B.S. (1982). *Human Characteristics and School Learning*. New York: Mcgraw - Hill.
- Duckworth A. L., and Seligman Martin E.P. (2005) Self-Discipline Outdoes IQ in Predicting Academic Performance of Adolescents. *American Psychological Society*, 16, 939-944.
- Good, C.V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: Mc Graw-Hill Book.
- McClelland, D. C., Atkinson, J. W., Clark, R. A. and Lowell, E. L. (1953). *The achievementmotive*. New York: Appleton-Century-Crofts.
- Pitt, V., Powis, D., Levett-Jones,T., and Hunter S. (2012). Factors influencing nursing students' academic and clinical performance and attrition: An integrative literature review. *Nurse education today School of Nursing and Midwifery, University of Newcastle, Australia*. DOI:10.1016/j.nedt.2012.04.011